

че не може да ся приеме, до гдѣто не ся заmine една година, не може да подава повторително прошеніе, за повръщаніе на честьтъ му.

Членъ 312). Илямтъ, който ще ся направи за повръщаніето честьта на испадналиятъ, мѣстото въ което е испадналь ако бжде въ Цариградъ, ще ся прѣдава на търговско-сѣдилищнитѣ чиновници, а ако е по вѣнъ, на търговскытѣ намѣстници, па тѣи като го прочетжтъ въ присутствіето на лица за които ся види за нужно, ще ся заmine и опротоколира въ онія мѣста, гдѣто трѣбва.

Членъ 313). Лицата които ся отсѣдятъ съ илямъ за прѣстѣпленіе, че сж лукави испаднали, или за кражба и измамж, или че сж злоупотребили нѣща които имъ ся были дадени да гы пазятъ аманетъ, или сж продали стоки на които вѣистинна не сж были тѣхни, както и онія настойници и управители на които е възложено управленіето на нѣща, когато не си даджтъ смѣткытѣ и не си издлѣжятъ дълговетѣ, и въобще малъ-меемури-тѣ които сж длѣжни да си прѣдавжтъ смѣткытѣ на пълно, нѣмжтъ никакво право да искатъ да имъ сж повръща честьта. Слѣдователно, слѣдъ като ся испълне наказаніето рѣшено за нещастенъ испадналь, тогава може вече да му ся възвърне честьта.

Членъ 314). Всѣки единъ испадналь, който не може да ся удостои на повръщаніе честьта му, не е допростено да влиза въ борекж и да купува камбіо.

Членъ 315). Когато умрѣ единъ испадналь, слѣдъ смрътьтъ му, допростено е на намѣстницитѣ му да си добиятъ честьта.

Въ намялото

на Реб-юл-ахкръ 1265.

